

РЕШЕНИЕ

№ 404

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **5561** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез управителя И. Г. Б., срещу Решение от 13.04.2021 г., постановено по НАХД № 15796/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 112 – ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 538734-0322798/28.09.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП – [населено място], с което за нарушение на чл. 96, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ на касатора, е наложено „имуществена санкция“ в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл. 178 от ЗДДС.

В жалбата е изложено становище за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение. Касаторът счита, че районният съд е следвало да приложи нормата на чл.28 ЗАНН, тъй като макар и формално осъществен съставът на нарушението, деянието разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи. Такива доводи касаторът изложил във въззивната жалба, но същите не били обсъдени в обжалваното решение. Счита, че въззивният съд незаконосъобразно е приел, че административнонаказващият орган може „безмотивно

и безкритично“ да налага наказания, без да е обсъдил особеностите на конкретния случай. Счита, че наказателната репресия се явява необосновано тежка, при положение, че от нарушението не са произтекли никакви вредни последици. Моли за отмяна на решението на СРС и НП като незаконосъобразно.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – ТД на НАП не изпраща представител. По делото са постъпили писмени бележки от процесуалния му представител юрк. А., с които оспорва жалбата. Моли съда да потвърди решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение, съобразно приложения списък с разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания, по смисъла на чл. 348 НПК и тези, за които следи служебно, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, вр. с чл. 354 НПК и чл. 63, ал. 1 ЗАНН, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 28.07.2020 г. била извършена проверка на дружеството жалбоподател по повод подадено заявление за регистрация по ЗДДС. По време на тази проверка било установено, че дружеството е декларирало, че е реализирало облагаем оборот за периода от 01.06.2019 г. до 31.05.2020 г. в размер на 52 171,31 лева. Ето защо, за него било възникнало задължение за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, тъй като в период от 12 последователни месеца е реализирало облагаем оборот, надхвърлящ 50 000 лева. Размерът на реализирания облагаем оборот на дружеството бил установен и след справка в модул „Фискални устройства с дистанционна връзка“ на НАП за регистрирани Z отчети за фискално устройство по ЕКАФП с рег. № 4220862. От доказателствата по делото се установило, че [фирма] е подало заявление за регистрация по ЗДДС на 14.07.2020 г. При констатирането на тези обстоятелства и след изпратена покана до дружеството да изпрати негов представител в сградата на НАП, на същото бил съставен АУАН в присъствието на И. Б. – управител, за извършено нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. АУАН бил връчен на управителя срещу подпис веднага след съставянето му. Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП № 538734-0322798 от 28.09.2020 г., издадено от Директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП-С., с което на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, на жалбоподателя [фирма], с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лева за нарушение на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС.

Тази фактическа обстановка СРС, 112-ти състав, приел за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приложени към преписката, и събраните в хода на съдебното следствие гласни такива. За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че дружеството-жалбоподател е осъществило състава на административното нарушение, за което е привлечен към отговорност, а именно не е изпълнило задължението си по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС и не е депозирало заявление за

регистрация по ЗДДС до 07.06.2020 г., а е сторило това със закъснение от 36 дни. Прието е и, че не са налице основанията за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 от АПК. АССГ, в настоящия състав, възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Съгласно действащата към момента на установяване на нарушението разпоредба на чл. 96, ал. 1 ЗДДС, всяко данъчно задължено лице с облагаем оборот 50 000 лв. или повече за период не по-дълъг от последните 12 последователни месеца преди текущия месец е длъжно в 7-дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнало този оборот, да подаде заявление за регистрация по този закон. В ал. 2 на същата норма е дадено определение за „облагаем оборот“, а именно - сумата от данъчните основи на извършените от лицето облагаеми доставки, включително облагаемите с нулева ставка; доставки на финансови услуги по чл. 46; доставки на застрахователни услуги по чл. 47.

В процесния случай, както правилно е приел в решението си СРС, в АУАН и НП се съдържа информация за датата, на която е реализиран облагаем оборот над прага за регистрация – 31.05.2020 г., посочена е изрично датата, до която по закон лицето е било длъжно да извърши регистрацията си по ЗДДС – 07.06.2020 г., като нарушението, изразяващо се в бездействие се смята за довършено на датата, следваща последната дата от срока, в който е длъжимо действието и тази дата - 08.06.2020 г. е ясна, както за санкционираното лице, така и за съда, поради което не е налице нарушение на чл.57 от ЗАНН. Касае се за закъснение от 36 дни, тъй като лицето е подало заявление на 14.07.2020 г. Мястото на извършване на нарушението също е безспорно – при законово задължение за действие, което не е изпълнено, мястото на нарушението е мястото, където е длъжимо действието – в ТД С. на НАП, където е регистрирано дружеството.

Санкционната разпоредба на чл. 178 ЗДДС предвижда, че данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Нарушението се изразява в бездействие, продължаващо от първия момент, в който е възникнало задължението за подаване на заявление, до момента на установяване на неизпълнение на това задължение. През целия период поведението на задълженото лице не отговаря на изискуемото по закон и затова подлежи на санкция по чл. 178 ЗДДС.

Правилно СРС е приел, че не са налице основанията за приложение на чл. 28 ЗАНН. Разпоредбата не поставя ограничение в приложното си поле, с оглед вида на нарушенията - резултатни или формални, но преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. Отчитайки периода на закъснението /36 дни/ и обстоятелството, че е налице нарушение на данъчното законодателство,

което засяга обществените отношения, свързани с администрирането и отчетността на косвения данък, съдът приема, че деянието не разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от разглеждания вид. Тази преценка на законодателя е намерила израз и в размера на санкцията, приложена в случая. Тъй като нарушението е за първи път, с налагането на минималното по размер наказание биха се постигнали целите на същото.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото разноси се следват само на ответника, по арг. чл.78 ал.4 ГПК вр.чл.144 АПК. Такива са поискани с писмените бележки, представени преди проведеното съдебно заседание от юрк. А., поради което, съобразно фактическата и правна сложност на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.04.2021 г., постановено по НАХД № 15796/2020 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 112 – ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез управителя И. Г. Б., да заплати на Национална агенция за приходите, разноси по делото в размер на 100 (сто) лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.